

[Henning Jensen.]

for et stort ønske i store befolkningskredse at få reglerne yderligere skærpet og helst et totalforbud.

Justitsminister *Nathalie Linds* svar (1. juli 1974):

Efter høsten i 1973 har justitsministeriet indsamlet materiale hos brandvæsenet til belysning af det rejste spørgsmål. Materialet har navnlig vist, at halmaffbrænding i langt den overvejende del af de tilfælde, hvor brandvæsenet blev tilkaldt, ikke blev foretaget i overensstemmelse med reglerne om halmaffbrænding (justitsministeriets bekendtgørelse nr. 299 af 30. maj 1973 om brandværnsforanstaltninger ved affrænding af halm, affald, bål og fyrværkeri m. v.). I en række tilfælde, hvor brandvæsenet blev tilkaldt, var reglerne imidlertid overholdt.

På denne baggrund har justitsministeriet forhandlet med landbrugets organisationer om problemet, og jeg kan oplyse, at justitsministeriet med virkning fra den 1. august 1974 vil gennemføre en skærpelse af reglerne om halmaffbrænding, og at landbrugets organisationer vil iværksætte en omfattende oplysningskampagne om korrekt halmaffbrænding.

Det er mit håb, at disse foranstaltninger effektivt vil hindre alvorlige ulykker, og jeg har derfor ikke nu anset det for rimeligt helt at forbyde halmaffbrænding af brandmæssige grunde, men jeg vil fortsat have min opmærksomhed henvendt på spørgsmålet.

Spørgsmålet om at forbyde halmaffbrænding ud fra miljømæssige hensyn har været overvejet i en arbejdsgruppe under miljøstyrelsen. Det fremgår af arbejdsgruppens redegørelse, at det kendskab, man i dag har til luftforurening forårsaget af halmaffbrænding, ikke taler for, at der træffes foranstaltninger til hindring af affrænding af halm.

Miljøministeren har den 29. oktober 1973 sendt arbejdsgruppens redegørelse til folketingets miljøudvalg.

Af *Bay* (FP) til økonomiministeren (27. juni 1974):

„Hvornår omsætter ministeren sin uhyre og for os menige medlemmer tilsyneladende uopnåelige viden om årsagerne til og om,

hvor der skal sættes ind over for Danmarks valutaunderskud, i praksis, og hvordan?“
(Spm. nr. 306).

Begrundelse.

Som svar på et forslag fra hr. Svend Andersen vedrørende nedsættelse af en hurtigt arbejdende kommission til undersøgelse af årsagerne til og eventuelle foranstaltninger imod Danmarks valutaunderskud udtalte ministeren, at det ikke var mangel på tid, men mangel på handling, der var årsagen. I den anledning stiller jeg ministeren ovennævnte spørgsmål.

Økonomiminister *Nyboe Andersens* svar (2. juli 1974):

Regeringens politik sigter mod at fjerne efterspørgselspresset og dæmpe opgangen i indkomster og omkostninger med det mål at begrænse stigningen i betalingsbalanceunderskuddet i 1974 og nedbringe underskuddet væsentligt i 1975.

Af *Knud Jespersen* (DKP) til statsministeren (1. juli 1974):

„Vil statsministeren oplyse, om regeringens er for eller imod militærjuntaen i Chile, og med hvilke midler den vil støtte sin stillingtagen?“

(Spm. nr. 307).

Begrundelse.

I et telegram af 25. juni til hr. K. B. Andersen hævder statsministeren, at regeringens holdning til spørgsmålet om overholdelse af menneskerettighederne turde være velkendt. Den intetsigende erklæring fremkom på et tidspunkt, hvor Danmark officielt have rig lejlighed til at tage skarp afstand fra militærkuppet i Chile. Regeringen havde også rig lejlighed til at tage afstand fra militærjuntaens mangfoldige forbrydelser og til at støtte høringen på Christiansborg økonomisk og politisk, men den nøjedes med en intetsigende erklæring. Demokratiske tilstande er ikke blot noget, der er velkendt, men noget, som man må kæmpe for hver dag. Demokrati er ikke en sovepude, men aktiv handling og fri meningsudveksling. Regeringen må som angivelig tilhænger af demokratiet også virke i demo-